Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐσυμφώνησάν του πάντα εἰς πέναν δουκᾶτα χρυσᾶ πενῆντα. Καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ ἔχῃ τὸ στέργον καὶ βέβαιον. Ἐγράφη τὸ παρὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ (πεθεροῦ), 1628, μηνὶ Ἰούλιος 6, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ ς΄. Μάρτυρες.

\+ *παπα Κὴρ νεαμονῆτις σέψης.*
\+ *παπα κυρ μιχαλις κουντουρις*
\+ *ο κυρ νομικος απο την καλαμοτην*
\+ *κυρ στεφανος τρωτᾶς.*
\+ *μονἔος μαβρόνις.*
\+ *κὄστας περηβοληάτις.*
\+ *μιχαλις του ιω(άννου) χορδάτου καὶ ἕτεροι κληθέντες καὶ παρακληθέντες.*

9. ἥμενα προφανῶς ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ ἥμερα.

17

Προικοσύμφωνον τῆς 9 Νοεμβρίου 1628.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ Κώδικος τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας ἢ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ [Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 5216]].

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

\+ *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίο)υ ἀμήν. Κύ(ριε) Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θε(ός), ἐλέησον ἡμᾶς ἀμὴν καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα, Κ(ύρι)ε, εὐλόγησον. Κὺρ Γεώργης τοῦ ποτὲ Κώστα [Κουλου]ποῦ ἔχων ἀδελφὴν ὀνόματι Σγούραινα ἔννομος οὖσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρόνων μετρίων βούλονται συζεῦξαι αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ τε καὶ καθολικῷ τὸν Σέργη τοῦ Μιχάλη [Κουτή]φαρη τὸν υἱὸν θείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν διαθέσει καὶ ὑποτυπώσει, ὅπως τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ πληρωθὲν θεῖον συνοικέσιον, τὴν ὁποίαν συνέζευξιν τὴν κάμνει μετὰ συμβουλῆς καὶ θελήσεως τῶν ἀδελφιῶν του καὶ ἀπομένει καὶ ἐγγυητὴς ὁ εἰρημένος Γεώργη παρὼν καὶ στέργων, ὅπως τὰ ὅσα γράφουσιν καὶ τάττουσιν, ἔχωσιν τὸ κῦρος καὶ βέβαιον καὶ ἀμετάτρεπτον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ἡ δὲ προίξ, ἣν τάττει πρὸς τὸν ἄνωθεν Γεώργη διὰ πρόσωπον τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Σγούραινας οὐργυιὲς —16— νὰ τὰς διαλέξῃ εἰς παριίδον ὅπου μετρήσῃ, νὰ τὸ πάρῃ ἀποβολή, φυλάττοντας τὸ ὑποστατικόν, ὅπου ἔχει ἐν τῇ θέσει τῶν Λουριῶν καὶ τὸ ἀμπέλι τῆς Ποταμιᾶς τὸ κρατίζει, νὰ μὴ ἔχῃ νὰ γυρέψῃ ἡ ἄνωθεν Σγούραινα· σπίτι τὸ ἔχουν ἀπὸ τὸν πατέρα των, καθὼς εὑρίσκεται μὲ τὸν καριότη (sic) τὸ ἀπάνω φυλάττοντα τὸ κάτω.*

Στρῶμαν ἕναν· σεντόνια δύο· μαξελλάρια δύο· πάπλωμαν ἕναν· φουστάνια τρία, τὰ δύο μαῦρα μπουκασιὰ καὶ τὸ ἕνα ἄσπρον· κούπαν μίαν ἀργυρὴν· ζωνάρι ἕναν· βόκλα μίαν· βεργέττες δύο· μαντήλια δύο μὲ τὲς ἄκριες· λινὰ μαντήλια εὐτά· πούστους δύο, νὰ τοὺς διαλέξῃ ἀπὲ ὅσους ἔχουν στὸ ὀσπίτιν των· ποκάμισα ὅσα ἔχει, καὶ ἤτι ἄλλα ροῦχα ἔχει καὶ παίρνει νὰ εἶν ἐδικά της· ἕνδεκα πίθους μέτρων — 26 — νὰ τοὺς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαλέξη, καὶ τὸ ἐργαστῆρι ὅπου φαίνει, καθὼς εὑρίσκεται· δέντρα ἔξι, νὰ τὰ διαλέξη ἀπὸ κάθε λογῆς ἕνα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπὸ τὸ βούδιν τὸ ἕνα τετάρτι. Καὶ ἀπομένει χρεωφειλέτης ὁ ἄνωθεν Σέργης καὶ ἡ Σγούραινα νὰ κάμνη τοῦ Γεώργη μαστίχι πεντάρια δύο καὶ νὰ τὰ δώνη τοῦ Γεώργη [κατ' ἔ]τος. Εἶπον, ἐσυφώνησαν καὶ ὤμοσαν εἰς τοῦ Θ(εοῦ) τὰς ἁγίας Γραφὰς τοῦ φυλάξαι ὡς ἄνωθεν εἰς πέναν δουκᾶτα πεντήκοντα καὶ εἰς ἀφορισμὸν τοῦ Ἀρχιερέως ἡμῶν. Ἐγράφη καὶ ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Β[έσσα]ν εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ὥρᾳ 9, μηνὶ Νοεβρίῳ—1628. Μάρτυρες.

παπα κὺρ σιδερος
κυρ γεοργις [......]τος
κυρ μυχαλις τοῦ[.....]υ

11. *Ἀποβολὴ* = μὲ τὴν σειρὰν (καλὴν καὶ κακὴν γῆν) (Σημ. Κ. Κανελλάκη). 14. Καριώτη?

18

Προικοσύμφωνον τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1672.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδικος τοῦ χωρίου τῆς Χίου Μέσα Διδύμας [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 6670)].

+ Κύ(ριε) Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εὸ)ς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς ἀμὴν καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον. Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ κατὰ κόσμον Βαγιανὸς καὶ ἡ πρεσβυτέρα αὐτοῦ Μαρία ἔχοντες θυγατέρα ὀνόματι Ἀγγεροῦ ἔννομον τῇ ἡλικίᾳ συνέζευξαν αὐτῇ νομίμῳ καὶ καθολικῷ ἀνδρὶ μετὰ τὸν υἱοθετὸν τοῦ κὺρ Μιχαὴλ Ψιλιαράκη ὀνόματι Ἰω(άννην), θεία καὶ ἱερὰ καὶ ἐκκλησιαστικὴ ὑπόθεσις καὶ διάθεσις. Ἡ προίξ, ἣν τάττει ὁ ἄνωθεν παπᾶ κὺρ Μιχαὴλ καὶ ἡ πρεσβυτέρα αὐτοῦ εἰς ὄνομα καὶ εἰς πρόσωπον τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀγγεροῦς. Τάττουν της διὰ προικίον ἀσῆμι, χρυσάφι, ροῦχα καὶ ἑτέρων ὑφασμάτων τιμήματος ὑπέρπυρα χιλιάδες δύο. Τάττουν της καὶ τὸ ὀσπίτιν τὸ κάτω πλησίον Νικολῆς Ρυάκιν μὲ τὸ μαγαζὶν καὶ τὴν πλησίον τοῦ μαγαζιοῦ βόταν καὶ τὴν ἄλλην βόταν πλησίον τοῦ μαγαζιοῦ καὶ τοῦ Βότζου. Ἔτι καὶ τὸ βοτάκιν τὸ ἀπάνω τὸ πλησίον τοῦ ὀσπιτίου τοῦ κάτω μὲ τὸ πουντάκιν καὶ νὰ φράξη ὁ παπᾶ τὴν πόρτα τῆς μέσα βότας, νὰ ἀνοίξη ἄλλην ἀπὲ τὸ μέρος του καὶ κρατίζει καὶ τὸν μεγάλον φοῦρνον ποὺ εἶναι εἰς τοῦ Ρυακίου νὰ ἀνοίξη στόμαν ἀπὸ μέσα ἀπὲ τὴν βόταν του. Ἔτι τῆς τάττουν τὸ ὑποστατικὸν τοῦ Καμπίου πλησίον τοῦ παπᾶ Ἀντώνη Βαγινοῦ καὶ παπᾶ Νικολῆ Σκαθῆ. Ἔτι τῆς τάττουν καὶ εἰς τὸν Καμάριν ὀργυιὰν μίαν πλησίον Κωνσταντῆ Παντελακίου. Ἔτι τῆς τάττουν καὶ εἰς τὸ Καλὸν Νερὸ σκάλες δύο πλησίον τοῦ παπᾶ Ἀντώνη καὶ τοῦ ποταμοῦ. Ἔτι τῆς τάττουν καὶ εἰς τὰ Χάλαντρα ὅσον μερίδιον ἔχει ἐκεῖ, πλησίον Ἰω(άννη) Γιαννακούδη καὶ παπᾶ Νικολῆ Βαγινοῦ καὶ αὐτὸ σύνδενδρον. Ἔτι καὶ εἰς τοὺς Μαυρομμάτες τὸ ὑποστατικὸν ὅσον καὶ εἰσὶν σύνδενδρον πλησίον τοῦ παπᾶ Ἀντώνη τοῦ ἀδελ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ